A°. 1933. N°. 62.

PUBLICATIEBLAD.

VERORDENING *van den 4den Juli 1933, tot wijziging en aanvulling van de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao omtrent de erfopvolging.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is, het wettelijk erfrecht van de bloedverwanten in de zijlinie tot de bloedverwanten in den zesden graad te beperken, aan den langstlevenden echtgenoot een erfrecht bij versterf toe te kennen en in verband daarmede enkele andere met een en ander samenhangende bepalingen van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao te wijzigen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van art. 50 van het Regeeringsreglement van Curaçao, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel I.

Het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao ondergaat de navolgende wijzigingen:

1. Het eerste lid van artikel 860 wordt gelezen:

„Tot de erfenis worden door de wet geroepen de wettige en de natuurlijke bloedverwanten en de langstlevende echtgenoot, volgens de hierna vastgestelde regelen."

2. Artikel 872 wordt gelezen:

„Plaatsvervulling wordt ook toegelaten in de erfopvolging van zijdmagen, wanneer nevens dengenen, die den erflater het naast in den bloede bestaat, er nog kinderen of afkomelingen aanwezig zijn van vooroverleden broeders of zusters van eerstgemelden."

3. Het opschrift van de Tweede Afdeeling des Elfden Titels van het Tweede Boek wordt gelezen:

„Van de erfopvolging van wettige bloedverwanten en van den langstlevenden echtgenoot."

4. Achter artikel 879 wordt ingevoegd een nieuw artikel 879*a*, luidende als volgt:

„Voor zooveel betreft de nalatenschap van den vooroverleden echtgenoot wordt de langstlevende echtgenoot voor de toepassing der bepalingen van dezen Titel met een wettig kind des overledenen gelijkgesteld, met dien verstande, dat bij tweede of verder huwelijk, indien er kinderen of afkomelingen uit het vroeger huwelijk aanwezig zijn, de nieuwe echtgenoot niet meer mag erven dan het minste gedeelte hetwelk een dier kinderen, of bij vóóroverlijden deszelfs afkomelingen, bij plaatsvervulling, genieten, en zonder dat in eenig geval, het erfdeel het vierde deel van de goederen des erflaters mag te boven gaan.

Is ten voordeele van den echtgenoot uit een tweede of volgend huwelijk reeds bij uitersten wil beschikt, dan wordt, indien het gezamenlijk bedrag van hetgeen bij versterf en bij uitersten wil wordt verkregen, overschrijdt de grenzen van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, het versterfdeel zoodanig ingekort, dat het gezamenlijk bedrag blijft binnen die grenzen. Wanneer de beschikking bij uitersten wil gedaan, voor het geheel of een gedeelte bestaat in een vruchtgebruik, zal de waarde van het vruchtgebruik worden geschat en het gezamenlijk bedrag, bedoeld in het voorgaand lid, worden berekend naar de geschatte waarde.

Hetgeen de latere echtgenoot geniet ingevolge dit artikel wordt in mindering gebracht bij de berekening van hetgeen aan dien echtgenoot mag opkomen of worden besproken ingevolge den Achtsten Titel van het Eerste Boek."

5. Achter artikel 879*a* wordt ingevoegd een nieuw artikel 879*b*, luidende als volgt:

„Wanneer de langstlevende echtgenoot te zamen met anderen dan kinderen of verdere afkomelingen uit een vroeger huwelijk erft, is hij bevoegd den inboedel geheel of gedeeltelijk tot zich te nemen.

Voor zoover deze inboedel behoort tot de nalatenschap van den erflater, komt de waarde daarvan alsdan in mindering van het erfdeel van dien echtgenoot.

Overtreft die waarde die van het erfdeel, dan moet het verschil aan de mede-erfgenamen vooraf worden vergoed."

6. In artikel 880 wordt tusschen de woorden: „noch nakomelingen" en „noch broeders of zusters", ingevoegd:
„, noch echtgenoot,".

7. In artikel 881 worden de woorden: „zonder nakomelingen overleden is," vervangen door:
„overleden is zonder nakomelingen en zonder echtgenoot na te laten,".

8. In artikel 882 worden de woorden: „zonder nakomelingen overleden" vervangen door:
„overleden zonder nakomelingen en zonder echtgenoot na te laten,".

9. In artikel 883 worden de woorden: „zonder nakomelingschap gestorven is," vervangen door:
„gestorven is zonder nakomelingen en zonder echtgenoot na te laten,",
en vervallen de woorden:
„met uitsluiting der bloedverwanten in de opgaande linie, en der overige zijdmagen".

10. In artikel 886 worden de woorden: „zonder nakomelingen en zonder broeders" vervangen door:
„zonder nakomelingen, echtgenoot, broeders".

11. Het eerste lid van artikel 888 wordt gelezen:
„Bloedverwanten, welke den overledene verder dan in den zesden graad in de zijdlinie bestaan, erven niet."

12. De aanhef van artikel 890 wordt gelezen:
„Indien de overledene wettige afstammelingen of een echtgenoot achterlaat,",
terwijl tusschen de woorden: „geene afstammelingen," en „maar wel" wordt ingevoegd:
„noch een echtgenoot,".

13. In artikel 891 wordt het woord: „wettelijke" vervangen door: „wettige".

14. In artikel 892 worden de woorden: „geenen bloedverwant in den graad, waarin men erven mag,", vervangen door:
„geene wettige erfgenamen".

15. In artikel 897 worden de woorden: „zonder nakomelingschap overleden,", vervangen door:

„overleden zonder nakomelingschap en zonder echtgenoot na te laten,".

16. In artikel 898 worden de woorden: „geene nakomelingschap heeft nagelaten,", vervangen door:

„noch nakomelingen, noch een echtgenoot heeft nagelaten,".

17. In artikel 900 worden de woorden: „noch ouders, noch natuurlijke broeders of zusters of nakomelingen van deze, noch langstlevenden echtgenoot" vervangen door: „noch langstlevenden echtgenoot, noch ouders, noch natuurlijke broeders of zusters of nakomelingen van deze".

18. Artikel 929 wordt gelezen:

„De man of de vrouw, die kinderen of nakomelingen uit een vroeger huwelijk hebbende, een tweede of volgend huwelijk aangaat, zal bij uitersten wil aan zijnen lateren echtgenoot niet meer in eigendom mogen geven dan hetgeen aan laatstgenoemde bij den Elfden Titel van dit Boek is toegekend.

Indien hij bij uitersten wil aan zijnen lateren echtgenoot geen eigendom uit zijne nalatenschap, doch slechts vruchtgebruik vermaakt, mag dit het vruchtgebruik zijn van de helft zijner goederen of zooveel meer als kan worden vermaakt, zonder dat de geschatte waarde de grenzen van het vorig lid van dit artikel overschrijdt, een en ander onverminderd hetgeen is bepaald bij artikel 944.

Indien bij uitersten wil eigendom en vruchtgebruik beide zijn afgestaan, zal de waarde van het vruchtgebruik worden berekend; en indien de gezamenlijke waarde van hetgeen in eigendom is gegeven en van het vruchtgebruik overschrijdt de grenzen van het bedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt ter keuze van den lateren echtgenoot, òf wel de erfstelling òf het vruchtgebruik zoodanig ingekort, dat de gezamenlijke waarde blijft binnen die grenzen. Mocht in dit geval door het vruchtgebruik het wettelijk erfdeel worden benadeeld, dan is ook hier het bij artikel 944 bepaalde van kracht.

Hetgeen de latere echtgenoot geniet ingevolge dit artikel wordt in mindering gebracht bij de berekening van hetgeen aan dien echtgenoot mag opkomen of worden besproken ingevolge den Achtsten Titel van het Eerste Boek."

19. Achter artikel 942 wordt ingevoegd een nieuw artikel 942*a*, luidende als volgt:

„In de gevallen, waarin voor het berekenen der legitieme portie rekening moet worden gehouden met erfgenamen, die

wel zijn erfgenamen bij versterf, doch niet zijn legitimarissen, zullen, wanneer aan anderen dan bedoelden erfgenamen, hetzij bij akte onder de levenden, hetzij bij uitersten wil, meer is geschonken dan het aandeel bedraagt, waarover men zou mogen beschikken, indien zoodanige erfgenamen niet aanwezig waren, bedoelde giften of schenkingen kunnen worden verminderd tot genoemd bedrag, zulks op de vordering en ten bate van de legitimarissen en van derzelver erfgenamen of regthebbenden.

De artikelen 946—955 vinden overeenkomstige toepassing."

20. Artikel 1084 wordt gelezen:

„De erfgenaam, die de erfenis verwerpt, wordt geacht nooit erfgenaam geweest te zijn."

21. Artikel 1085 wordt gelezen:

„Het erfdeel van degenen, die de erfenis verwerpt, vervalt aan degenen, die tot hetzelve zouden zijn geroepen, indien degene, die verwerpt bij het overlijden des erflaters niet in leven ware geweest."

22. Het opschrift van de Vijfde Afdeeling des Zestienden Titels van het Tweede Boek wordt gelezen:

„Van boedelverdeeling, door bloedverwanten in de opgaande linie tusschen hunne afkomelingen onderling of tusschen dezen en hun langstlevenden echtgenoot gemaakt."

23. Artikel 1147 wordt gelezen:

„De bloedverwanten in de opgaande linie mogen bij uiterste wilsbeschikking, of bij notariëele akte, tusschen hunne afkomelingen onderling of tusschen dezen en hun langstlevenden echtgenoot de verdeeling en scheiding hunner goederen maken."

24. De eerste zin van artikel 1150 wordt gelezen:

„De verdeeling overeenkomstig art. 1147 gemaakt, kan worden betwist uit hoofde van benadeeling, meer dan een vierde bedragende."

25. In artikel 1151 worden de woorden: „De afkomelingen" vervangen door:

„De erfgenamen".

Overgangs- en slotbepalingen.

Artikel II.

De vóór de inwerkingtreding van deze verordening ter zake

des doods gemaakte beschikkingen, tot welker herroeping of wijziging de maker na die inwerkingtreding niet meer bevoegd is, worden beoordeeld naar het recht, geldende ten tijde, dat die beschikkingen zijn tot stand gekomen.

Artikel III.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den negentigsten dag na dien harer afkondiging. Zij is niet van toepassing ten aanzien van nalatenschappen, vóór dien dag opengevallen.

Gegeven te Willemstad, den 4den Juli 1933.

VAN SLOBBE.

De Gouvernements-Secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 8sten Juli, 1933.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

